

POKLONI ČAS, POLEPŠAJ DAN

V tednu otroka (2.–8. 10.) je šestnajst učencev knjižničarskega krožka pripravilo razstavo KNJIGA – MOJA PRIJATELJICA. Na knjižnih policah so izbrali svojo najljubšo knjigo in napisali misli o njej ter branju.

V okviru projekta Zdrava šola smo se odzvali vabilu Nacionalnega inštituta za javno zdravje, da soustvarimo vseslovensko akcijo Pokloni čas, polepšaj dan.

V pogovoru z mladimi knjižničarji 3. razreda je nastala ideja, da povabimo na ogled naše razstave oskrbovance Doma starejših občanov Ribnica in z njimi praznujemo njihov mednarodni dan starejših (1. 10.) in naš teden otroka.

Deset knjižničarjev tretješolcev se je zavzelo lotilo priprav za nastop. Veliko truda so vložili v izdelavo kazalk vsak dan pred poukom: z lepo oblikovanimi pisanimi črkami so nanje napisali slogan akcije in jih porisali, nato smo jih še plastificirali. Eden izmed knjižničarjev je predlagal, da bi lahko na nastopu kaj zaigrali. Tako je bil program hitro sestavljen in končno je bil tu težko pričakovani petek, 6. oktobra.

Malo pred pol enajsto uro smo pred vhodom naše knjižnice pričakali petnajst oskrbovancev in tri spremljevalke. Florjan je za začetek zaigral na trobento pesmico Zajček dolgoušček in požel velik aplavz.

Nato sva obiskovalce pozdravili Ema in knjižničarka Majda. Knjižničarji so vzeli z razstave svoje knjige in goste povabili v knjižnico.

Vsak od učencev je povedal, zakaj rad bere, mnenje o izbrani knjigi in prebral odlomek. Za glasbeni premor je poskrbela Sofija z violino. Nato smo dali besedo obiskovalcem. Eva, Ema in Janina so jih vprašale, ali so v otroštvo radi brali ter kdaj in kaj so brali. Z zanimanjem smo poslušali odgovore o branju in nebranju, kako so brali naskrivaj ali ob svečah, kako so jih starši podili stran od knjig. Tretješolci so bili presenečeni nad naslovi knjig, ki so jih radi brali in jih še ne poznajo (poiskali pa jih bomo skupaj v knjižnici): Deseti brat, Lukec in njegov škorec, Pastirci, Pestrna, Na klancu, Široka usta, bajke na Slovenskem ... Razveselili pa so se znanih naslovov pravljic Pepelka in Rdeča kapica ter odgovora gospe, da je brala za bralno značko.

Program je zaključila Janina s flavto. Seveda pa smo obiskovalce še pogostili s pecivom in »šolskim« čajem, medtem pa so glasbeniki zaigrali še nekaj skladb. Obdarili smo jih še s kazalkami.

Ura druženja je prehitro minila. Težko smo se poslovili, s kakšno solzo v očeh, a smo si obljubili, da bo dogodek postal tradicija, saj je bil obisk edinstven in prvi take vrste v zgodovini šolske knjižnice.

In kar največ šteje: drug drugemu smo poklonili čas in polepšali dan: otroci starejšim in starejši otrokom.

93-letni gospod Bogo Abrahamsberg, nekdanji ribniški župan, ki že od leta 1953 vsak dan piše dnevnik, nam je obljubil, da bo o dogodku napisal dnevniški zapis. Tole nam je med drugim podaril v zvezku, ki bo našel mesto v domoznanski zbirki:

»... Predstavijo razstavo za ta dan izbranih všečnih knjig. Tudi risbe, ki vabijo, da bi se lotevali pisanja osebnih dnevnikov. ... Smo v osrednjem prostoru. Sledi literarna in glasbena točka: trobenta, violina, flavta. Mirne ročice so držale notno črtovje igralcu, igralki. Podobne spontanosti in predanosti še nisem doživeljal. Gostje smo odgovarjali nastopajočim učencem KAJ, KJE, KDAJ smo v mladosti brali. Zaupali so nam, kako je z njihovim branjem. Gostobesedni smo bili, pa vseeno slišani. Gostoljubni so, pogostili so nas ... Pika na i so bili pečeni štrukelčki. Ravno dovolj veliki ... Ko zaključujem dan - Pokloni čas,

polepšaj dan! Solzica, solzice ..., vstopate, vstopajo v računalniški tablici TELCLAST gostitelji, spremljevalke ...»

Knjižničarji pa so takole strnili svoje občutke:

»Počutila sem se, kot da se utapljam, ker nisem vedela, da vas bo tako veliko. A ko sem bila na vrsti, je bilo vse drugače.« (Nika)

»Najboljše je bilo, ko smo stregli. Všeč mi je bilo, ko so Florjan, Sofija in Janina igrali na inštrumente.« (Kiara)

»Počutila sem se lepo.« (Anja)

»V knjižnici na prireditvi mi je bilo najbolj všeč, ko smo starejšim predstavili knjige. ...Imela sem malo treme.« (Sofija)

»Na prireditvi mi je bilo najbolj všeč ... ko smo starejšim postavljali vprašanja. Njihovi odgovori so bili zelo zanimivi.« (Ema)

»Počutila sem se, kot da bi poletela v vesolje, ampak potem me ni bilo več strah. Malo me je bilo sram, a sem se potrudila, da me ni bilo več sram. Lepo je bilo, ko sem se predstavila...« (Tjaša)

»Najbolj mi je bilo všeč. Ko so pripovedovali, kako so oni brali.« (Janina)

»Ko ste prišli k nam, sem se počutila zelo lepo, ker sem vedela, da bo lep dan. Počutila sem se, kot bi poletela, ko sem prebrala celo knjigo Najboljša prijateljica. ...« (Eva)

»Počutil sem se, kot da me je obletaval 1000 in 1000 angelov. Vem, da vam je cela prireditev ugajala in ne pozabite: vedno ste dobrodošli!« (Florjan)

Majda Ilc Hussein, knjižničarka

Foto: Majda Ilc Hussein, Marinka Mate

Slika 1: Razstava Knjiga – moja prijateljica

Slika 2: Branje iz najljubše knjige

Slika 3: Starejši o svojem branju v otroštvu

Slika 4: Blagozvočje mladih glasbenikov